

ПРЕПОРЪКА № P1

от 12 юни 2009 година

относно решението *Gottardo*, съгласно което социалните придобивки, с които се ползват гражданите на дадена държава-членка по силата на двустранни спогодби за социална сигурност с трети страни, трябва да се предоставят и на работниците, граждани на друга държава-членка

(текст от значение за ЕИП и за Споразумението между ЕО и Швейцария)

(2010/C 106/14)

АДМИНИСТРАТИВНАТА КОМИСИЯ ЗА КООРДИНАЦИЯ НА СИСТЕМИТЕ ЗА СОЦИАЛНА СИГУРНОСТ,

като взе предвид член 72, буква а) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност⁽¹⁾, съгласно който Административната комисия е натоварена с разглеждането на всички административни въпроси и въпросите, свързани с тълкуването, произтичащи от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност⁽²⁾,

като взе предвид член 72, буква в) от Регламент (ЕО) № 883/2004, съгласно който Административната комисия поощрява и развива сътрудничеството между държавите-членки и техните институции по въпроси на социалната сигурност,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 883/2004, приет на основание членове 42 и 308 от Договора, е инструмент от основно значение за упражняването на основните свободи, предвидени в Договора за създаване на ЕО.
- (2) Принципът за недискриминация въз основа на национална принадлежност представлява основна гаранция за свободата на движение на заетите лица в съответствие с предвиденото в член 39 от Договора. Това предполага премахването на всякаква дискриминация на работниците мигранти в сравнение с постоянно пребиваващите в държавите-членки работници що се отнася до условията за наемане на работа, възнаграждението и другите условия на труд.
- (3) В решението си по делото *Gottardo*⁽³⁾ Съдът на ЕО се основава на този принцип, определен в член 39 от Договора, във връзка с лице, пребиваващо в Общността, което е работило във Франция, Италия и Швейцария. Лицето не е разполагало с достатъчни права за получаване на италианска пенсия за старост и подава искане за сумиране на периодите на осигуряване, завършени в

Швейцария и Италия, в съответствие с предвиденото в двустранната спогодба, сключена между Италия и Швейцария в интерес на техните граждани.

- (4) По този случай Съдът постанови, че когато дадена държава-членка е сключила двустранна международна спогодба за социална сигурност с трета страна, в която се предвижда зачитане на периодите на осигуряване в съответната трета страна за нуждите на придобиването на право на обезщетения за старост, фундаменталният принцип за равно третиране изисква въпросната държава-членка да предостави на гражданите на останалите държави-членки същите предимства като тези, с които се ползват нейните собствени граждани по силата на тази спогодба, освен ако не е в състояние да представи обективно основание в полза на противното (параграф 34).
- (5) В тази връзка Съдът постанови, че неговото тълкувание на понятието „законодателство“ в член 1, буква й) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета⁽⁴⁾ (настоящ член 1, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004) не накръпява задължението на всяка от държавите-членки за спазване на принципа за равно третиране, заложен в член 39 от Договора.
- (6) Съдът счете, че поставянето под въпрос на равновесието и на взаимността на двустранна международна спогодба, сключена между държава-членка и трета страна, не представлява обективно основание за отказ на държавата-членка, страна по тази спогодба, да предостави и на гражданите на другите държави-членки предимствата, които нейните собствени граждани извличат от тази спогодба.
- (7) Съдът отхвърли също така и възраженията във връзка с евентуалното увеличаване на финансовите задължения и на административните затруднения, свързани със сътрудничеството с компетентните органи на въпросната трета страна, като недостатъчни за да обосноват неизпълнението от страна на държавата-членка, страна по двустранната спогодба, на задълженията, произтичащи от Договора.
- (8) Важно е от това съдебно решение, което е от централно значение за гражданите на Общността, упражнили правото си на свободно движение в друга държава-членка, да бъдат извлечени всички подходящи заключения.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1.

⁽³⁾ Решение на Съда от 15 януари 2002 г. по дело C-55/00, *Elide Gottardo* срещу *Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)*, Сборник на съдебната практика 2002 г., стр. I-413.

⁽⁴⁾ ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2.

- (9) Поради това следва да се изясни, че двустранните спогодби за социално осигуряване между държави-членки и трети страни следва да бъдат тълкувани така, че предимствата, с които се ползват гражданите на държавата-членка, страна по спогодбата, да се предоставят по принцип и на други граждани на Общността, които обективно погледнато се намират в същото положение.
- (10) Съществуващите двустранни спогодби следва да бъдат преразгледани без оглед на еднородното прилагане на решението по делото *Gottardo* към индивидуалните случаи. По отношение на сключените по-рано спогодби член 307 от Договора определя: „заинтересованата държава-членка или заинтересованите държави са длъжни да предприемат всички необходими мерки, за да премахнат установените несъответствия“, а по отношение на споразумения, сключени преди 1 януари 1958 г., или след датата на присъединяване на държава-членка към Европейската общност, член 10 от Договора изисква същите тези държави-членки да „се въздържат от каквато и да било мярка, която би могла да застраши постигането на целите на Договора“.
- (11) Що се отнася до новите двустранни спогодби за социално осигуряване, сключвани между държави-членки на ЕС и трети страни, важно е да се има предвид че те следва да съдържат изрично позоваване на принципа на недискриминация въз основа на национална принадлежност по отношение на гражданите на други държави-членки, които са упражнили правото си на свободно движение на територията на държавата-членка, страна по въпросната спогодба.
- (12) Прилагането на решението по делото *Gottardo* към индивидуалните случаи зависи до голяма степен от сътрудничеството на трети страни, тъй като от тях се очаква да удостоверяват периодите на осигуряване, завършени от заинтересованото лице.
- (13) Този въпрос следва да бъде разгледан от Административната комисия, предвид че решението по делото *Gottardo* е свързано с прилагането на принципа за равно третиране в областта на социалната сигурност,

като предприеме действия в съответствие с условията, заложи в член 71, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004,

С НАСТОЯЩОТО ПРЕПОРЪЧВА НА КОМПЕТЕНТНИТЕ СЛУЖБИ И ИНСТИТУЦИИ:

1. В съответствие с принципа за равно третиране и недискриминация между гражданите на дадена държава-членка и граждани на други държави-членки, които са упражнили правото си на свободно движение съгласно член 39 от Договора, предимствата по отношение на правото на пенсия, с които се ползват работниците от въпросната държава (заети и самостоятелно заети лица) по силата на спогодба за социална сигурност с трета страна, се предоставят по принцип и на работници (заети и самостоятелно заети лица), които са граждани на другите държави-членки и обективно погледнато се намират в същото положение.
2. Новите двустранни спогодби за социална сигурност, сключвани между държави-членки на ЕС и трети страни, следва да съдържат изрично позоваване на принципа на недискриминация въз основа на национална принадлежност по отношение на гражданите на други държави-членки, които са упражнили правото си на свободно движение на територията на държавата-членка, страна по въпросната спогодба.
3. Държавите-членки следва да информират институциите на държавите, с които са подписали спогодби за социална сигурност, приложими само по отношение на техните собствени граждани, за правните последици от решението по делото *Gottardo* и да ги приканят да им сътрудничат при изпълнението на решението на Съда. При отправянето на молба за такова сътрудничество държавите-членки, сключили двустранни спогодби с една и съща трета страна, могат да действат съвместно. Това сътрудничество е от основно значение за спазването на решението.
4. Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. То се прилага от датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 987/2009.

Председател на Административната комисия
Gabriela PIKOROVÁ